

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 39389-07-22 בן דוד נ' אסף רוזיו בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקש/התובע: אלעד בן דוד

נגד

המשיבים/הנתבעים: 1. אסף רוזיו בע"מ
2. רוזיו נכסים בע"מ – ניתן פסק דין

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לפי סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006.

בקשת האישור

1. המבקש הגישו בתאריך 20.7.22 בקשה לאישור תובענה כייצוגית, שעניינה הוא בדברי פרסומת אשר שוגרו על ידי קבוצת רוזיו, הכוללת את המשיבה 1 והמשיבה 2, אל ציבור נמענים רחב מאוד, בניגוד לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת"). המבקש ביקש להגדיר הקבוצה בשמה מוגשת בקשת האישור כדלקמן: "כל האנשים שקיבלו מהמשיבות ו/או מי מהן, בשבע השנים האחרונות, דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק, לפי אחת החלופות הבאות:

1. ללא שנתנו את הסכמתם המפורשת לכך ו/או;
2. לאחר ששלחו הודעת סירוב ו/או;
3. ללא שצוין שם המפרסם."

תשובה לבקשת האישור

2. המשיבה 1, הגישה בתאריך 4.12.22 תשובה בה טענה שהיא אינה נדרשת "לצוד" לקוחות ככח באמצעות משלוח הודעות "ספאם" ואף אינה נדרשת לרכוש מאגר לקוחות (כפי שטוען המבקש) שכן הלקוחות מגיעים לסוכנות עצמה ומבקשים את שירותיה ביוזמתם ולבקשתם. עוד טענה המשיבה 1, שהמבקש מסתיר מביהמ"ש כי קיבל – לפני משורת הדין- פיצוי בגין ההודעה שקיבל מהסוכנות בשנת 2018. זאת, לאחר שהצדדים התפשרו וליבנו ביניהם את המחלוקת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 39389-07-22 בן דוד נ' אסף רוזיו בע"מ ואח'

תגובה לתשובה

3. המבקש הגיש תגובה לתשובה בתאריך 5.1.23 בה טען שהמשיבה 1 לא הציגה אסמכתא כלשהי להסכמה שנתן לה בשנת 2018. עוד טען, שהמשיבה 1 לא שילמה לו דבר בגין ההודעה משנת 2018 וכי המדובר בניסיון הטעיה בוטה של ביהמ"ש, וכי התשלום מתייחס למקרה אחר לחלוטין, שאינו קשור אליה.

פסק דין ביחס למשיבה 2

4. ביהמ"ש נתן בתאריך 12.12.22 פסק דין ביחס למשיבה 2. זאת, בהתאם להודעת הסתלקות מוסכמת שהוגשה על ידי הצדדים.

הדיון הראשון והשני ואישור התובענה כייצוגית

5. הדיון הראשון התקיים בתאריך 1.2.23. ביהמ"ש דחה בקשת המשיבה 1 לחיוב המבקש בהפקדת ערובה. כמו כן, קבע בקשת האישור לשמיעת חקירות מצהירים. הדיון השני התקיים בתאריך 22.3.23. נחקרו המצהירים מטעם הצדדים והושמעו סיכומיהם בעל פה. בו ביום ביהמ"ש אישר התובענה כייצוגית ונתן הוראות ביחס להמשך ההליך. המשך שמיעת ההליך עוכבה בצו של ערכאת הערעור הנכבדה מתאריך 4.6.23.

הבקשה לאישור הסדר פשרה, עמדת היועמ"ש והדיון השלישי

6. הצדדים הגישו בתאריך 30.4.24 בקשה מוסכמת לאישור הסדר פשרה. עוד באותו יום, ביהמ"ש קבע שאין מקום לדחות ההסדר המוצע על הסף, והורה לפעול בהתאם להוראות **סעיף 18(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006 ותקנה 12(ד) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010.**

7. היועמ"ש הגיש עמדתו, לאחר קבלת ארכה, בתאריך 3.7.24 ובה הודיע שהגורמים המקצועיים אינם מביעים עמדה ביחס לבקשה לאישור הסדר פשרה, לחיוב או לשלילה. יחד עם זאת, היועץ התנגד לבקשת הצדדים למתן פטור מהמחצית השנייה של האגרה. ביהמ"ש נתן לצדדים רשות תשובה עד למועד הדיון.

8. הדיון השלישי בהליך זה התקיים היום, 9.7.24. ב"כ המשיבה מסרה במעמד הדיון תשובתה לעמדת היועמ"ש. לא התייצבו מתנגדים לדיון. ביהמ"ש קיים דיון בהערות שלו בעניין אופן תשלום שכר הטרחה וסעיפים בהסדר הנוגעים לאפשרות ביטולו.

הסדר הפשרה ועיקרי

9. במסגרת הסדר הפשרה, הצדדים הסכימו שהקבוצה בשמה מוגשת התובענה הם כל האנשים שקיבלו מהמשיבה 1 דבר פרסומת כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת ב-7

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 22-07-39389 בן דוד נ' אסף רוזיו בע"מ ואח'

השנים שקדמו להגשת בקשת האיטור. כשלטענת הצדדים, על פי בדיקה שביצעה המשיבה 1, קיימים 14,876 חברי קבוצה. עוד הסכימו הצדדים שבשל הקושי לברר למי מהנמענים נגרם נזק, הוסכם כי המשיבה 1 תעניק לחברי הקבוצה פיצוי בסך של 431,404 ₪ שיחולק באמצעות שובר לקפה הפוך קטן וכריך קטן בשווי של 29 ₪ (כולל מע"מ) לכל חבר קבוצה לניצול ב"קנדיבר קפה", המצוי ברחוב צבי גרינברג 25 בתל-אביב וכי המשיבה 1 תיידע את חברי הקבוצה בדבר ההטבה באמצעות מסרון, שירשם בו שמדובר בהטבה שניתנה במסגרת הסדר פשרה בתביעה ייצוגית. עוד הסכימו, על תשלום גמול בסך של 20,000 ₪ למבקש ותשלום שכ"ט בא כוח המבקש בסך של 80,000 ₪ בתוספת מע"מ. בנוסף, הוסכם כי המשיבה 1 תשפה את המבקש על סכום האגרה ששולמה בסך 3,093 ₪.

דין והכרעה

10. עד למועד מתן פסק דין זה, לא הוגשה לתיק ביהמ"ש בקשה לצאת מן הקבוצה מטעם מי מחבריה ו/או התנגדות להסדר הפשרה. ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה, מכיוון שההסדר, בנסיבות העניין, ראוי, הוגן וסביר וסיום ההליך בהסדר פשרה היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת נשוא הליך זה. ביהמ"ש מצא כי ההסדר שגובש נותן מענה לנושא התובענה הייצוגית.

פיצוי לחברי הקבוצה

11. ביהמ"ש קובע שהמשיבה 1 תיתן לחברי הקבוצה ההטבה בסך של 431,404 ₪ שהוסכם עליה בהתאם לאמור בסעיף 9 לעיל.

מינוי בודק

12. הצדדים עתרו לפטור אותם ממינוי בודק. ביהמ"ש קובע שנסיונות העניין, מצדיקות היעדרות להסכמת הצדדים. מנגנון בחינת יישום הוראות הסכם הפשרה הינו פשוט, כאשר על הצדדים להגיש לבחינת ביהמ"ש דו"ח בדבר יישום מתן ההטבה כאמור לעיל.

גמול ושכר טרחה

13. לעניין הגמול למבקש ושכ"ט בא כוח המבקש, הקביעה המדויקת של שיעור הגמול לתובע המייצג ושכר טרחת בא כוחו נתונה לבית המשפט הרשאי לשקול שיקולים נוספים (ראו ע"מ 6687/11 מדינת ישראל נ' אבוטבול, [פורסם בנבו] פסקה 27 (25.12.2012) (להלן: "עניין אבוטבול"); ע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל, [פורסם בנבו] פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות (4.12.2011) (להלן: "עניין תנובה").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 22-07-39389 בן דוד נ' אסף רוזיו בע"מ ואח'

14. בפסיקה הוכרו שלושה סוגי שיקולים המשתקפים מהסעיפים אותם יש לשקול במסגרת קביעת הגמול לתובע ושכר הטרחה: סוג ראשון של שיקולים הוא שיקולים הנוגעים למערכת התמריצים בקשר עם הגשת תובענות ייצוגיות. על בית המשפט לעודד הגשתן, אך בד בבד למנוע הגשת תובענות סרק (ראו עניין תנובה, פסקה 62 לפסק דינה של כבי' השופטת חיות; ע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט, [פורסם בנבו] פסקה 2 (23.5.2012) (להלן: "עניין רייכרט")); סוג שני של שיקולים נוגע בהכוונת התנהגות בא כוח התובע המייצג, כאשר שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול יעיל והגון של התובענה הייצוגית; סוג שלישי של שיקולים נוגע ליחס שבין שכר הטרחה ובין התובענה הייצוגית בכללותה, כאשר על שכר הטרחה להיות הוגן וסביר בהתחשב בכלל מאפייני התובענה הייצוגית (עניין אבוטבול, פסקה 28; ע"א 9134/05 לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 12 (7.2.2008)).

15. בהתאם לאמור לעיל, ביהמ"ש מוצא סכום הגמול למבקש סביר בנסיבות העניין ולכן מאמץ בזאת הסכמת הצדדים על קביעת הגמול על סך של 20,000 ₪.

16. באשר לגובה שכר טרחת בא כוח התובע, ביהמ"ש מאשר הסכום שהוסכם על ידי הצדדים, אך לצורך הגברת הפיקוח על יישום ההסדר למען כלל חברי הקבוצה, משנה אופן תשלום שכר הטרחה, כלהלן:
בפעימה הראשונה, בתוך 14 יום מהמועד הקובע שמוגדר בסעיף 20 לבקשה כמועד בו פסה"ד הפך לחלוט יימסרו 18 המחאות עוקבות;
בפעימה השנייה, בתוך 7 ימים מהמועד בו ביהמ"ש יאשר כי יושם פרק ג' לבקשה לאישור ההסדר להנחת דעתו ואז יימסרו 18 המחאות עוקבות נוספות.

בקשה בעניין פטור מתשלום מחצית שנייה של האגרה

17. באשר לבקשה לפטור מהמחצית השנייה של האגרה, ביהמ"ש מפנה לניתוח של הסוגיה שערך בת"צ 21-05-2749 ערמון נ' טבסקו החזקות בע"מ ואח' (פורסם בנבו) (להלן: "עניין ערמון"). הגורמים המקצועיים במדינה התנגדו למתן פטור מהמחצית השנייה של האגרה. בעניין זה, יציין שביהמ"ש, קובע שלא התקיימו נסיבות מיוחדות למתן פטור מלא מאגרת סיום ההליך. במסגרת ההליך, התקיימו שלושה דיונים, לרבות חקירת מצהירים, הוגשה בקשה לחיוב המבקש בהפקדת ערובה, והוגשה רשות ערעור ובהתאם עוכבו ההליכים למשך פרק זמן ממושך. ההליך כאן נמשך כשנתיים. לכך יש להוסיף, שהצדדים הסתפקו בציון כללי של העובדות לפיהן הסדר הפשרה יביא לחסכון במשאבי המערכת. נימוקים אלו אינם עומדים ברף הנדרש כדי להציג טעמים מיוחדים המצדיקים מתן פטור מלא מאגרת המחצית השנייה. על מנת לעודד השגת פשרות, ובשים לב מייטור הצורך לשמוע ראיות בהליך העיקרי, ביהמ"ש פוטר הנתבעת מתשלום רבע מאגרת סיום ההליך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 39389-07-22 בן דוד נ' אסף רוזיו בע"מ ואח'

סוף דבר

18. ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה בשינויים שצוינו לעיל, ונותן לו תוקף של פסק דין.

19. על הצדדים לפרסם הודעה בדבר מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה, כאמור **בסעיף 25(א)(4)** לחוק. הפרסום ייעשה בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים ביותר בישראל.

20. המזכירות תשלח העתק מפסק הדין למנהל בתי המשפט, לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות וזאת בהתאם להוראת **סעיף 19(ה)** לחוק ותחייב הנתבעת בשלושה רבעים מאגרת סיום ההליך.

ניתן היום, בג' תמוז תשפ"ד, ב-09 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

